

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/174/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216201240
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8216201240.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: G. Š., U.. XX.XX.XXXX, R. L. XX, XXX XX L., právne zastúpenej JUDr. Svätoslavom Vaškom, advokátom so sídlom Baštová 5/A, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 162,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 7C/6/2016-119 zo dňa 26.09.2018, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom určil, že žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť známy úrok z omeškania v sume 15,45 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92 %.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal toho, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu úrok vo výške 162,83 eura, úrok z omeškania vo výške 15,54 eura, poplatok vo výške 140,85 eura, poplatok za upomienky 40 eur a zmluvnú pokutu 33 eur, a to na tom skutkovom základe, že žalovanej na základe zmluvy č. 800503562 uzavretej 29.4.2014 poskytol spotrebiteľský úver vo výške 600 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu 140,85 eura, úrok 39,15 eura, t.j. spolu zaplatiť 780 eur. Dlh sa stal splatným 3.7.2014. Po jeho splatnosti žalovaná uhradila 600 eur.

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi stranami sporu bola dňa 29.04.2014 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 600 eur. Uzavretú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú, pričom z vykonaných dôkazov po skutkovej stránke ustálil, že žalovaná na úhradu poskytnutého spotrebiteľského úveru uhradila sumu 600 eur. Dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná len čo do úroku z omeškania, nakoľko žalovaná bola povinná spotrebiteľský úver vrátiť do 02.07.2014 a keďže úhradu čerpaných finančných prostriedkov vykonala až dňa 07.01.2015, dostala sa so splatením úveru do omeškania trvajúceho spolu 188 dní, čo pri zákonom úroku z omeškania vo výške 5 % ročne predstavuje sumu 15,45 eura. V prevyšujúcej časti považoval žalobu za nedôvodnú a to z dôvodu, že úver poskytnutý žalovanej bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva neobsahovala údaje o finančnom agentovi, o dobe trvania zmluvy, neobsahovala správnu výšku RPMN a všetky predpoklady použité na jej výpočet a údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia právnych predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. k 29.04.2014 - § 9 ods. 2 písm. b), f), j), k) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a

doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Proti uvedenému rozsudku s výnimkou vyhovujúceho výroku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca majúci za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedol tiež, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h)). K vytýkanej absencii údaju o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii tejto náležitosti. V zmluve o úvere bola dojednaná RPMN vo výške 382,68 % pričom bola vypočítaná v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru (ďalej len „VPPÚ“). Poukázal na to, že v čase uzavretia zmluvy o úvere neexistoval a nebol účinným žiadny všeobecne záväzný právny predpis, podľa ktorého by bola stanovená maximálna prípustná výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. Možno teda vychádzať iba z ustanovenia § 53 odsek 6 Občianskeho zákonníka, pričom by sa malo prihliadnuť na úrokovú sadzbu stanovenú spoločne pre banky a nebankové, leasingové a iné spoločnosti, pod ktoré spadá aj žalovaný. Navyše prevýšenie takejto odplaty je možné a zákon zakazuje len také prevýšenie, ktoré má charakter prevýšenia podstatného. Nakoľko dohoda o úrokovvej sadzbe spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom, nemožno ju podľa názoru žalobcu považovať za právny úkon absolútne neplatný v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že so žalovanou uzavrel zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli VPPÚ, pričom priamo na prednej strane zmluvy sa uvádzalo, že spotrebiteľ súhlasí s obsahom tejto zmluvy, bol oboznámený a súhlasí s VPPÚ. Nie je možné hovoriť ani o absencii doby trvania zmluvy o úvere, nakoľko žalovaná svojim podpisom zmluvy potvrdila aj prevzatie a oboznámenie sa so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, v ktorých je v bode 2 uvedené, že úver je určený v rozsahu 2 mesiacov. Uviedol, že v zmysle bodu 7 VPPÚ má nárok na úhradu sumy vo výške 40 Eur za upomienky a na zmluvnú pokutu vo výške 33 Eur.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 27.12.2018 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je neopodstatnené.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 29.04.2014 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 800503562 (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 600 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 180 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 780 eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli v zmysle Zmluvy o úvere tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne (čo predstavuje 39,15 eura) a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 140,85 eura. V Zmluve o úvere bol tiež uvedený údaj o RPMN a to 382,68 % a výška priemernej hodnoty RPMN vo výške 69,17 %. V rovnaký deň, t.j. 29.04.2014 bola medzi stranami sporu uzavretá aj Dohoda o plnení v splátkach, v zmysle ktorej sa žalovaná zaviazala uhradiť celkovú čiastku 780 eur v 2 pravidelných mesačných splátkach vo výške 390 eur, vždy k 2. dňu v mesiaci, počnúc dňom 02.06.2014.

6. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí, okrem iného obsahovať tieto náležitosti:

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v takom rozsahu, v ktorom sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastane suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví aj medze, v ktorých má odvolací súd po stránke kvalitatívnej rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, to či súd prvej inštancie svoje rozhodnutia riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní. (Pozri II. ÚS 78/05)

8. Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia a uplatnenými odvolacími námietkami, odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie. Uplatnené námietky týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení, vrátane nesprávneho právneho posúdenia preto nepovažoval za dôvodné.

9. Pod nesprávnym právnym posúdením veci treba rozumieť pochybenie súdu spočívajúce v tom, že na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu alebo aplikoval síce správnu právnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne, alebo právnu normu síce interpretoval správne, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie pri posudzovaní veci, ktorá bola predmetom konania, použil správny právny predpis a správne ho vyložil. V rozhodnutí zodpovedal na argumenty, ktoré považoval za argumenty pre rozhodnutie podstatné, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na skutkových a právnych zisteniach súdu prvej inštancie nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré odkazuje. Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov žalobe čiastočne nevyhovet, zdôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

10. Súd prvej inštancie správne posudzoval zmluvu o úvere podľa ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu nebol v konaní sporný.

11. Zmyslom zákonnej úpravy spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), absencia ktorej náležitosti má za následok, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie celkových nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho.

Odvolací súd považuje uzavretie osobitnej Dohody o splátkach úveru za obchádzanie Zákona o spotrebiteľských úveroch s cieľom vyhnúť sa kontrole neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Žalobca v Zmluve o úvere zo dňa 29.04.2014 uviedol výšku ročnej percentuálnej miery nákladov

382,68 %, ale v Dohode o plnení splátkach z toho istého dňa, ktorá mení zmluvu o spotrebiteľskom úvere v spôsobe splatenia, je už výška ročnej percentuálnej miery nákladov určená ako 341,82 %. Počet a výška splátok má vplyv na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Takéto konanie žalovaného vyhodnotila Národná banka Slovenska vykonávajúca dohľad nad subjektmi finančného trhu v oblasti bankovníctva ako nekalú obchodnú praktiku a rozhodnutím o predbežnom opatrení zo 07.06.2016 sp. zn.GÚV-709/2016 bola spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o., uložená povinnosť zdržať sa používania nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v tom, že so spotrebiteľom je súčasne, alebo v bezprostrednej časovej následnosti uzatváraná zmluva o spotrebiteľskom úvere splatnom jednorázovo a dohoda o splátkach toho istého úveru. Odvolací súd má za to, že spôsob, akým žalobca uzavrel so žalovanou Zmluvu o úvere a Dohodu o plnení v splátkach je klamlivou obchodnou praktikou v zmysle ustanovenia § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keď nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým a nevhodným spôsobom poskytol žalovanej ako spotrebiteľovi informáciu o RPMN. Súd prvej inštancie tiež správne poukázal na skutočnosť, že údaj o RPMN uvedený v Zmluve o úvere (ako aj v Dohode o plnení v splátkach) nezodpovedá skutočnej hodnote RPMN vypočítanej na základe vzorca tvoriaceho prílohu k Zákonu o spotrebiteľských úveroch.

Nesprávne, resp. zavádzajúce uvedenie údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má rovnaké následky ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec. Uvedenie nesprávneho údajov RPMN je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Povinnosťou žalobcu vystupujúcemu v postavení dodávateľa bolo postupovať voči spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, a teda uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti už v samotnej zmluve o úvere (teda zohľadňujúci všetky náklady s poskytnutím tohto úveru spojené a zohľadňujúci plnenie dlhu v splátkach), keďže dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom profesionálom so skúsenosťami a výrazne lepšími poznatkami v oblasti, v rámci ktorej vyvíja podnikateľskú činnosť. Zákon o spotrebiteľských úveroch ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia tejto faktickej nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel čo najlepšie posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Bez toho, aby boli v zmluve uvedené objektívne údaje umožňujúce spotrebiteľovi orientovať sa medzi úvermi poskytovanými rôznymi dodávateľmi a posudzovať výhodnosť podmienok, za akých má byť spotrebiteľovi úver poskytnutý, nedochádza k naplneniu cieľa zákona o spotrebiteľských úveroch. S ohľadom na ust. § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch je preto opodstatnené žalobcovi nepriznať nárok na úroky a poplatky.

12. Súd prvej inštancie rovnako správne poukázal na absenciu podstatných údajov týkajúcich sa finančného agenta, prostredníctvom ktorého bola Zmluva o úvere uzatváraná. Neuvedenie údajov vymedzených v § 9 ods. 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch samo o sebe zakladá následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle ustanovenia § 11 odsek 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca sa v podanom odvolaní s absenciou tohto údajov žiadnym spôsobom nevyssporiadal.

13. Vzhľadom na skutočnosť, že úver poskytnutý žalovanej na základe Zmluvy o úvere sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd prvej inštancie rozhodol správne, pokiaľ žalobcovi nepriznal nárok na poplatky za upomienky a nárok na zmluvnú pokutu.

14. Ďalšími odvolacími námietkami žalobcu týkajúcimi sa primeranosti výšky odplaty, či absencie ostatných obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa odvolací súd, vzhľadom na vyššie prijatý záver, nezaoberal.

15. Správne rozhodnutie vo veci samej zodpovedá aj rozhodnutie o náhrade trov konania. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný. Naopak fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396

ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.